

Suomen sosiaalipedagoginen seura – vakiintunut toimija tutkimuksen ja koulutuksen kehittäjänä

Eeva Timonen-Kallio

Suomen sosiaalipedagoginen seura on jo 15 vuoden ajan edistänyt sosiaalipedagogiikan tutkimusta ja pitänyt yllä monilla foorumeilla keskustelua sosiaalipedagogiikasta tutkimus-, koulutus- ja oppialana. Tässä katsauksessa esittelen merkittäviä tapahtumia seuran toiminnasta vuosien varrella. On kiinnostavaa pohtia, mitä sosiaalipedagogiikan päivät ovat tuoneet keskusteluun sosiaalipedagogiikan ammatillisista käytännöistä ja miten niiden anti on kehittänyt ja vienyt sosiaalipedagogista ajattelua eteenpäin. Katsauksen lopuksi reflektoin sosiaalipedagogiikan merkitystä muutamalla viittauksella kansainvälisessä koulutus- ja tutkimuskentässä.

Sosiaalipedagogisen seuran tieteellisen profiilin vahvistaminen

Sosiaalipedagoginen teorettinen viitekehys ja käsitteet ovat perusta sosiaalipedagogisten ammattikäytäntöjen kehittämiseen, sillä teoria syventää ymmärrystä ja ohjaa käytännön työtä. Seura onkin koko toiminnallaan pyrkinyt vahvistamaan teorian ja käytännön yhteyttä julkaisemalla Sosiaalipedagogista Aikakauskirjaa. Lisäksi se on organisoinut jäljempänä kuvattavien sosiaalipedagogiikan

päivien tutkijoiden ja käytännön työntekijöiden kohtaamisia. Tästä työstä seura sai merkittävän tunnustuksen, kun Tieteellisten seurain valtuuskunta (TSV) hyväksyi vuonna 2010 Suomen sosiaalipedagogisen seuran jäsen seurakseen. Jäsenyys on tärkeä saavutus seuran toiminnassa ja arvokas huomionosoitus seuran tekemästä työstä sosiaalipedagogisen tutkimuksen edistämiseksi ja kehittämiseksi. TSV:n jäsenyys vahvistaa erityisesti seuran toiminnassa tieteellistä profiilia. Jäsenyys mahdollistaa myös muun muassa apurahojen ja avustusten hakemisen. Eräs käytännön toiminnan kannalta merkittävä asia on se, että hallituksen kokoukset voidaan pitää ilman veloitusta valtuuskunnan arvokkaissa tiloissa Tieteiden talossa Helsingissä. Tieteellisten seurain valtuuskunnan jäsenenä seura kutsutaan TSV:n järjestämiin tieteellisiin seminaareihin, joissa keskustellaan tieteen tekemisen ja tukemisen kysymyksistä. Seuralta pyydetään myös esityksiä toimikuntien jäseniksi. Valtuuskuntaan kuuluu yhteensä 260 jäsenseuraa.

Sosiaalipedagogiikan tiedeperustan kehittäminen ja vahvistaminen onkin yksi seuran tärkeimmistä tehtävistä. Professori Juha Hämäläinen ja dosentti Leena Kurki ovat sosiaalipedagogiikan merkikihenkilöitä Suomessa. Heidät on kutsuttu vuonna 2010 Suomen sosiaalipedagogisen seuran kunniajäseneksi ansioistaan suomalaisen sosiaalipedagogiikan tutkimuksen ja toiminnan edistämisessä. Hämäläisen ja Kurjen tutkimukset ja lukuisat tekstit oppikirjoissa ja tieteellisissä julkaisuissa ovat toimineet sosiaalipedagogiikan tutkijoiden, kouluttajien ja opiskelijoiden innoittajina sosiaalipedagogiikan tutkimuksen ja sosiaalipedagogisen ammatillisen toiminnan kehittämiseksi. Juha Hämäläinen on myös Sosiaalipedagogisen aikakauskirjan pitkäaikaisena päätoimittajana tuonut tärkeitä näkökulmia sosiaalipedagogiseen ajankohtaiskeskusteluun.

Sosiaalipedagogiikan teoreettista pohjaa ovat osaltaan vahvistaneet kaksi tuoretta sosiaalipedagogiikan alan väitöstutkimusta. Elina Nivalan (2008) väitöskirja on perusteellinen teoreettiskäsitteellinen tutkimus, jossa rakennetaan sosiaalipedagoginen teoriakehys kansalaiskasvatukselle globaalien ajan hyvinvointiyhteiskunnassa. Sanna Ryytänen (2011) on omassa tutkimuksessaan tutkinut rikollisuuden ja väkivallan keskellä elävien nuorten kasvun tukemista brasilialaisissa

kansalaisjärjestöissä. Hän on tutkimuksellaan lisännyt sosiaalipedagogista tulkintaa jaymääräystä formaalin koulujärjestelmän ulkopuolisen kasvatuksen mahdollisuuksista yhteiskunnallisen eriarvoisuuden vastavoimana. Näistä väitöstutkimuksista on saatu monia teoreettisia välineitä suomalaisen sosiaalipedagogiikan viitekehyksen arviointiin ja kehittelyyn.

Sosiaalipedagogiikan päivät yhteisen keskustelun ja kehittämisen foorumeina

Vuosittain järjestettävillä sosiaalipedagogiikan päivillä tieteenalan tutkijat esittelevät tutkimuksiaan ja niiden tuloksia sekä käyvät tieteellistä keskustelua. Lisäksi päivät toimivat kohtaamispaikkana akateemisen sosiaalipedagogisen tutkimuksen ja ammattikorkeakoulujen toteuttaman sosiaalipedagogisen käytäntötutkimuksellisen kehittämistyön välillä. Päivillä on 15 vuoden aikana tavattu monien kiinnostavien teemojen äärellä. Seuraavaksi muutamia poimintoja viime vuosilta:

Vuoden 2008 Yhteisö – ihanteita ja elävää elämää sosiaalipedagogiikan päivät Tampereella keskittyivät hyvin ajankohtaisen yhteisöteeman ympärille. Yhteisöllisyydestähän on tullut tietyllä tavalla muotitermi ja yhteisöllisyyden vahvistamista peräänkuulutetaan ratkaisuksi milloin nuorison pahoinvointiin milloin vanhemmuuden vahvistamiseksi. Toisaalta nettiyhteisöllisyyden varjopuolista puhutaan ja etsitään ”oikeanlaista” vanhan hyvän ajan yhteisöllisyyttä. Seminaarissa yhteisöä tarkasteltiin jonkun tärkeän puuttumisena – ihanteena ja elävän elämän ilmiönä. Sosiaalipedagogisena erityiskysymyksenä teemana oli pohtia, miten voimme kaikki vahvistaa senkaltaisia yhteisöjä ja yhteisöllisiä suhteita, jotka tukevat ihmisen kasvua ja edistävät inhimillistä ja sosiaalista hyvinvointia. Seminaarissa esiteltiin erinomaisen kiinnostava esimerkki yhteisöllisestä kulttuurista ja yhteisöllisestä työstä, kun Miguel Marrangula piti puheenvuoron väitöstutkimuksensa Addressing Socio-Cultural Animation as Community Based Social Work with Street Children in Maputo, Mozambique (Sosiokult-

tuurinen innostaminen yhteisösosiaalityönä katulasten parissa Mapu-tossa, Mosambikissa) pohjalta. Yhteisökysymysten yhteinen pohdinta jatkui työpajoissa, joissa erilaisiin yhteisöihin kuten päiväkot-, koulu-, laitoshoido- ja harrasteyhteisöjen toimintaympäristöön perehtymisen kautta arvioitiin yhteisöjen kasvatuksellista potentiaalia. Mitä siis yhteisöllä sosiaalipedagogiikan teoriassa ja siihen perustuvassa käytännön toiminnassa tarkoitetaan?

Lahdessa vuonna 2009 päivien teemaksi nostettiin ammatillinen menetelmäosaaminen ja sosiaalipedagogisten työmuotojen kehittäminen otsikolla *Elämykselliset, luovat ja toiminnalliset työmenetelmät sosiaalipedagogiikassa*. Seminaarissa pohdittiin erityisesti ammatillisien työmenetelmien sosiaalipedagogista sovellettavuutta ja hyödyntämistä. Eeva Timonen-Kallio alusti puheenvuorossaan ammatilliselle menetelmälle asetettavista vaatimuksista ja arvioi menetelmien kehittämistä erityisesti sosiaalipedagogisessa viitekehyksessä: mitä lisäarvoa menetelmät tuovat kohtaamisen ja vuorovaikutukseen, miten sosiaalinen ja pedagoginen sekä toiminnallinen, elämyksellinen ja yhteisöllinen elementti näkyvät työskentelyn tavoitteissa ja teoreettisena perusteluna? Useissa toiminnallisissa työpajoissa kokeiltiin ja arvioitiin menetelmien käyttöä ja hyödyntämistä asiakastyössä. Tavoitteena olikin, että seminaarin osallistujat saisivat tuntumaa ja omakohtaisia kokemuksia menetelmien käyttöön omassa työssään.

Nuoret toimijoina teemassa pohdittiin Kuopiossa vuonna 2010, mitä on nuorten toimijuus, miten se kehittyy eri toimintaympäristöissä ja miten sosiaalipedagogisella toiminnalla voidaan edistää tätä kehitystä ja tukea nuoria toimijoina ja kansalaisina. Päivien alustajina ovat muun muassa professori Inger Kraav Tarton yliopistosta, dosentti Leena Kurki ja tutkimusprofessori Kirsi Pohjola. Alustuksissa käsiteltiin kotikasvatuksen arvoja Virossa ja nuorten toimijuutta vapaa-aikana sekä nuorten mahdollista ja toivottavaa toimijuutta koulussa ja verkossa.

Pohdintoja nuorten toimijuudesta laajennettiin Lappeenrannassa 2012 yhteiskunnallisesti ajankohtaisella Aktiivinen kansalaisuus-teemalla. Asiantuntijat Seppo Niemelä, Sanna Ryynänen ja Mikko Saastamoinen sekä opiskelijat Anu Nordbäck ja Kari Katajisto tarkastelivat aktiiviseen kansalaisuuteen liittyviä mahdollisuuksia, pakkoja,

oikeuksia ja velvollisuuksia. Näitä kysymyksiä pohdittiin edelleen kuulijoita osallistavassa ja aktiivisuuteen innostavassa Elina Nivalan puheenvuorossa, jossa analysoitiin Englannin nuorisomellakoita. Mihin asetetaan raja aktiiviseen kansalaisuuteen ohjaamisessa ja milloin on kriittisesti oltava varovainen anarkiaan yllyttämisessä? Edelleen hän toi esityksessään esiin kiinnostavia kysymyksiä muun muassa siitä, halutaanko aktiivisen kansalaisuuden korostamisella edistää aitoa kriittistä osallistumista ja vaikuttamismahdollisuuksia vai vain tietynlaista aktiivisuutta, joka tukee olemassa olevaa järjestelmää ja jota tarvitaan, jotta järjestelmä säilyttää legitimitteettinsä. Viiden vuorovaikutteisen teemaryhmän keskustelujen aiheet koskettivat aktiivisen kansalaisuuden erilaisia areenoita: kansalaisuutta eettisen kuluttajuuden näkökulmasta, taiteen keinoja toimia kansalaisuuden tukijana, asukasdemokratian mahdollisuuksia tuottaa omaan ympäristöön ja yhteisöön vaikuttavaa osallisuutta, monikulttuurisen kansalaistoiminnan vaikutuksia osallisuutta synnyttämässä sekä vapaaehtoistyön osallistavaa merkitystä mielenterveys- ja kriisityön kentällä. Päivien loppukeskustelu sisälsi kiinnostavia näkökulmia ja innostuneita kannanottoja kansalaisuutta ja osallisuutta vahvistavan toiminnan luonteesta. Päivät päätettiin yhteiseen toteamukseen, että aktiiviseen kansalaisuuteen opitaan ja osallisuus on jotain, mihin ihminen kasvaa yhdessä muiden kanssa. Lappeenrannan päivät saivat osakseen kiitosta Aktiivinen kansalaisuusteeman monipuolisesta käsittelystä.

Tulevat sosiaalipedagogiikan päivät Helsingissä maaliskuussa 2013 keskittyvät teemaan, joka on sosiaalipedagogisesti erityisen mielenkiintoinen: monikulttuurisuus. Monikulttuurisen työn haasteena on rakentaa yhdessä ihmisten kanssa toimivia suhteita suomalaiseen yhteiskuntaan, yhteisöihin ja kulttuureihin. Päivillä tarkastellaan teemaa interkulttuurisuuden ja monikulttuurisuuden kehyksessä. Päivillä pohditaan, millainen on monikulttuurinen Suomi, miten vuorovaikutus eri kulttuuriryhmien ja ihmisten välillä vahvistuu, miten sosiaalipedagogisella toiminnalla voidaan edesauttaa ja kannustaa maahanmuuttajien ja kantaväestön välisiä kohtaamisia? Mitä oikeastaan tarkoitetaan kun puhutaan monikulttuurisesta työstä?

Sosiaalipedagogiikan päivillä on tärkeää rakentaa sosiaalipedagogiikan yhteisöä, jossa on mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä, kehittää omia ideoita ja verkostoitua muiden sosiaalipedagogiikasta kiinnostuneiden kanssa. Oman käsitykseni mukaan sosiaalipedagogiikan päivät ovat vakiinnuttaneet asemansa kiinnostavana uusia ajattelun välineitä ja näkökulmia avaavana seminaarina. Osittain siksikin, että seura on tehnyt tiivistä yhteistyötä toimintavuosien aikana eri paikkakunnilla yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen kanssa sosiaalipedagogiikan päivien ja iltojen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Haluan tässä yhteydessä vielä kerran esittää lämpimät kiitokset kaikille seuran yhteistyökumppaneille.

Sosiaalipedagogiikan illat

Vuonna 2008 hallituksessa päätettiin tarjota jäsenistölle mahdollisuutta vuosittaisen valtakunnallisen seminaarin lisäksi paikkakuntakohtaisiin toiminnallisiin ja yhteisöllisiin kohtaamisiin. Tavoitteena paikallisissa kohtaamisissa on ollut reflektoida yhdessä tutkijoiden, työelämän ja opiskelijoiden kanssa sosiaalipedagogista ammatillista tietoa ja osaamista. Näissä kohtaamisissa on välittynyt viesti siitä, miten tärkeää on yhdessä pohtia käytäntöjen teoreettisia lähtökohtia ja käsitteellistää omaa työtään. Usein ammatillisessa sosiaalipedagogiikan kentällä toimivat työntekijät kertovat oivalluksesta – juuri noin minä teen työtäni! Paikallisten tapaamisten palautteissa on korostettu sitä, kuinka yhteisen keskustelun kautta omat totut käytännöt ja rutiinit ovat jäsentyneet aiempaa laajempiin viitekehyksiin ja työhön on löytynyt täsmällisiä tavoitteita.

Sosiaalipedagoginen Aikakauskirja

Valtakunnallisten päivien ja paikallisten iltojen puheenvuorot sekä muita sosiaalipedagogiikan tieteenalan kannalta kiinnostavia artikkeleita julkaistaan vuosittain ilmestyvässä aikakauskirjassa. Aikakauskirjalla on tärkeä merkitys sosiaalipedagogisen tutkimuk-

sen ja käytännön toiminnan kehittämisen kannalta. Aikakauskirjaa voidaankin hyödyntää oppimateriaalina, sillä saatavissa ei ole juurikaan muuta tuotetta suomenkielistä kirjallisuutta sosiaalipedagogiikan alalta. Sosiaalipedagogista ajattelua sekä sosiaalipedagogista osaamista käsittelevä suomenkielinen, suomalaiseen sosiokulttuuriin ja hyvinvointipalvelujärjestelmään kontekstoitu oppikirja tarvittaisiin pikaisesti yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen sekä muiden oppilaitosten opiskelijoiden ja kouluttajien käyttöön.

Ensimmäinen Sosiaalipedagoginen aikakauskirja on julkaistu vuonna 1998. Ensimmäinen numero teoreettisesti perusteltuina artikkeleinaan on edelleen ajankohtainen. Aikakauskirjan sisältö on vuosien saatossa laajentunut, ja julkaisun ulkoasu on läpikäynyt kaksi muutosta. Viimeisten kahden vuoden aikana aikakauskirja on kehittynyt erityisesti teoreettisten artikkeleiden julkaisemisessa. Tämän on mahdollistanut Koneen säätiön myöntämä apuraha vuosille 2011 ja 2012. Apuraha on kohdennettu erityisesti Sosiaalipedagogisen aikakauskirjan toimitusprosessin ja vertaisarviointi-käytännön kehittämiseen. Vertaisarviointi on tieteellisen julkaisun yleinen käytäntö ja se vahvistaa Sosiaalipedagogisen seuran julkaisun tieteellistä painoarvoa. Kirjoittajien näkökulmasta vertaisarviointi on eräänlainen palvelu, joka rohkaisee myös aloittelevia sosiaalipedagogiikan alan kirjoittajia tarjoamaan tekstejään työstettäväksi ja viimeisteltäväksi julkaisuun. Aikakauskirjan saatavuutta ja julkaisun levittämistä parannetaan niin, että aikaisemmin julkaistut numerot julkaistaan sähköisenä on-line-versiona seuran nettisivuilla.

Sosiaalipedagogiikka kansainvälisessä kontekstissa

Suomessa sosiaalipedagogiikan tutkijoiden ja asiantuntijoiden piiri on melko suppea yksinkertaisesti siitä syystä, että yliopistoja ja korkeakouluja on vähän. Näin ollen on erityisen tärkeää, että sosiaalipedagogisella seuralla on kansainvälisiä yhteyksiä. Suomalaisen sosiaalipedagogiikan kehittämiseksi tarvitaan tietoa muiden

kokemuksista ja ajattelusta. Tässä tarkoituksessa seuran hallituksen jäsenet tekevät yhteistyötä muun muassa pohjoismaisen NERA-tutkijaverkoston sosiaalipedagogiikan tutkijoiden alaverkoston kanssa sekä edustavat seuraa kansainvälisissä seminaareissa. Euroopantason tutkimusyhteistyön verkostoa vielä etsitään. Sosiaalipedagoginen seura esittää yhteistyössä jäsenammattikorkeakoulujen kanssa Suomen edustajat sosiaalipedagogiikan alan koulutuksen pohjoismaisen yhteistyöverkoston NUFS:n (Nordiske Utbildningsinstitutioner for socialpedagogik) ja eurooppalaisen sosiaalipedagogiikan alan koulutuksen järjestön FESETin (European Social Educator Training) hallitukseen. Hallituksen jäsenistä Arla Cederberg on NUFS -verkoston (www.nufs.dk) hallituksen jäsen. Eeva Timonen-Kallio on FESETin (www.feset.org) hallituksen jäsen. FESETissä on noin 250 jäsenorganisaatioita 22 maasta.

Seura järjesti helmikuussa 2011 yhteistyössä NUFS-verkoston kanssa Espoon Nuuksiossa sosiaalipedagogiikan pohjoismaisen konferenssin teemalla *Det sociala i socialpedagogiken*. Konferenssiin osallistui noin 40 sosiaalipedagogiikan kouluttajaa ja tutkijaa Ruotsista, Tanskasta, Norjasta ja Suomesta. Edellisen kerran seura järjesti vastaavan pohjoismaisen seminaarin vuonna 2005 Helsingissä. Vaikka yhtenäistä pohjoismaista sosiaalipedagogiikkaa ei olekaan, on pohjoismainen yhteys merkittävä peilauspinta suomalaista sosiaalipedagogiikkaa kehitettäessä. Pohjoismaiset hyvinvointiyhteiskunnat toimivat samalla tavalla, ja koulutussisällöissä on paljon samankaltaisuutta. Siksi yhteisen kehittämisen kysymyksiä voi muotoilla ja nimeätä hyvinkin konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti. On vielä kuitenkin todettava, että sosiaalipedagogiikan asema oppialana yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa vaihtelee eri Pohjoismaissa.

Allekirjoittanut on toiminut FESETin julkaisun *European Journal of Social Education* päätoimittajana vuodesta 2006. Tässä tehtävässä olen lukenut kymmeniä eurooppalaisten tutkijoiden ja kouluttajien sosiaalipedagogiikan alaan liittyviä artikkeleita. Tämän kokemuksen perusteella voin vahvistaa, että sosiaalipedagogiikan peruskäsitteistö ja koulutus vaihtelevat paljon eri maissa. Ranskan- ja espanjankielisissä maissa sosiaalipedagogiikassa korostuvat toiminnallisuus ja elämyk-

sellisyys sekä sosiokulttuurinen innostaminen. Pohjoismaissa sosiaalipedagogiikka paikannetaan osaksi sosiaalityötä ja varhaiskasvatusta. Englanninkielisissä maissa sosiaalipedagogiikka on sitä vastoin vielä uusi oppiala, josta ollaan kuitenkin erittäin kiinnostuneita, erityisesti lastenkotityön osaamista kehitettäessä. Englanninkielisessä kontekstissa viitataan usein mannereurooppalaiseen sosiaalipedagogiikkaan, jolloin tarkoitetaan pääasiassa saksalaiseen ja tanskalaiseen sosiaalipedagogiikan perinnettä.

FESETin joka toinen vuosi järjestämä kansainvälinen seminaari on innostava mahdollisuus tavata sosiaalipedagogiikasta kiinnostuneita kansainvälisiä kollegoita ja liittyä mukaan keskusteluihin sosiaalipedagogiikasta eurooppalaisessa kontekstissa. Tänä vuonna (2012) Marseillessa Ranskassa järjestettiin seminaari, jonka teemana oli *From student to professional: learning by acting and reflecting*. Seminaarin työpajoissa pohdittiin sosiaalipedagogin ammatti-identiteettiä ja esiteltiin useita toimiviksi todettuja reflektoinnin ja ammatillisen kasvun pedagogisia malleja. Esityksiin voi tutustua osoitteessa www.feset.org/journal, josta löytyy *European Journal of Social Education* on-line -versiona.

Tulevaisuuden näkymiä

Suomessa sosiaalipedagogiikan kehittäminen oppialana ja tieteenä on tällä hetkellä lähinnä Itä-Suomen yliopiston vastuulla. Ammattikorkeakoulut tuovat oman tärkeän panoksensa sosiaalipedagogisten käytäntöjen kehittämiseen käytännön harjoitteluiden ja opin- näytetyöhankeiden kautta: ammattikorkeakouluilla onkin oivallinen mahdollisuus löytää sosiaalipedagogiikan teorian ja käytännön kohtaaminen. Tällä hetkellä sosiaalipedagogiikan opetusmäärät ja opintopistemäärät vaihtelevat eri ammattikorkeakouluissa. Osittain tästä johtuu, että tiedeperusta ja sosiaalipedagoginen ymmärrys kaipaavat vielä kehittämistä ammattilaisten joukossa. Opettajien sosiaalipedagogiikan täydennyskoulutukseen tulisi kiinnittää huomiota. Sosiaalialan ammattikorkeakouluverkostossa pitäisikin sosiaalityön ja sosiaa-

lipedagogiikan opetussisällöt ja laajuudet ottaa kriittiseen yhteiseen keskusteluun ja pohtia, mitä annettavaa sosiaalipedagogiikalla voisi olla opetussuunnitelmien kehittämistyöhön.

Suomen sosiaalipedagoginen seura on ollut koulutuksen sosiaalipedagogisen viitekehyksen vahvistamisessa aktiivinen. Marraskuussa 2011 Tieteiden taloon Helsinkiin kokoontui 15 eri koulutusyksiköstä asiantuntijoita (31) keskustelemaan sosiaalipedagogiikan koulutuksesta Suomessa (liite). Itä-Suomen yliopistosta Juha Hämäläisen ja Sanna Rynänen alustukset virittivät vilkasta keskustelua sosionomien (AMK) ja yhteisöpedagogien koulutusväylästä sosiaalipedagogiikan maisteriopiskelijoina. Keskusteluissa tuotiin esiin myös ylemmän (YAMK) sosionomitutkinnon ja yhteisöpedagogitutkinnon mahdollisesti entistä vahvemmassa kiinnittymisestä sosiaalipedagogiikan tietoperustaan jo(i)ssakin ammattikorkeakoulussa. Lisäksi työryhmissä keskusteltiin muun muassa sosiaalipedagogin ammatillisesta kasvusta ja ammatti-identiteetin muodostumisesta sekä sosiaalipedagogisesta kehittämistoiminnasta. Myönteisen palautteen perusteella kouluttajatapaamisia jatketaan mahdollisesti joka toinen vuosi. Ensimmäinen seuran järjestämä alueellinen kouluttajatapaaminen kutsuttiin koolle Porissa vuonna 2005.

Sosiaalipedagogiikan päivien ohjelmaan on nyt lisätty tutkijafoorumi sosiaalipedagogisen tutkimuksen edistämiseksi. Toivottavasti tämä yhteistyö osaltaan voisi tuottaa sellaisia tutkimushankkeita, joiden pohjalta saataisiin oppikirjoja ja artikkeleita opetuskäyttöön. Sosiaalipedagogiikka perusteoksen lisäksi kaivataan sosiaalipedagogiikan ammattialan teoreettista analyysiä ja sosiaalipedagogisen hyvän käytännön kuvauksia. Sosiaalipedagoginen aikauskirjan artikkelit soveltuvat myös erinomaisesti käytettäväksi oppimateriaalina ja oheislukemistona. Seuran nettisivuille päivitetään sosiaalipedagogista kirjallisuuslistaa. Lisäksi nettisivuilta on löydettävissä sosiaalipedagogiikan päivien alustuksia ja muuta materiaalia.

Uudet tulevat sosiaalipedagogiikan tutkijat ja kehittäjät, eli opiskelijat, ovat seuran toiminnan tärkeä jäsenryhmä. Hallituksen jäsenistä Elina Ikonen on opiskelijavastaava, joka kehittää sosiaalipedagogiikan alan yliopisto- ja ammattikorkeakouluopiskelijoiden välistä

yhteistyötä ja vuorovaikutusta. Opiskelijat kokoontuivat Itä-Suomen yliopiston Kuopion kampuksella viime vuonna omaan sosiaalipedagogiikan opiskelijatapahtumaansa, jonka teemana oli Sosiaalipedagoginen työorientaatio työelämässä. Päivän aikana sosiaalipedagogiikan alan koulutuksesta valmistuneet kertoivat työelämäkokemuksistaan.

Sosiaalipedagogiikan kehittäminen ammatti- ja oppialana on seuran toiminnan keskiössä. Erityisesti ammattikorkeakoulujen näkökulmasta sosiaalipedagogiikan koulutussisällöistä keskustelu on tärkeää ja ajankohtaista, sillä sosiaalialan koulutuksen opetussuunnitelmien uusia perusteita odotellaan opetusministeriöstä ja opetussuunnitelmatyö käynnistyy 23 koulutusohjelmassa vauhdilla ensi vuoden alusta. Kysymyksiä ja haasteita riittää. Koska itse toimin sosiaalialan lehtorina, tulevat ammattikorkeakoulun sosiaalialan opetussisällöt lähelle omaa jokapäiväistä arkea ja työtä. Mielestäni sosiaalialan koulutuksen kannalta olisi hyödyllistä tarkkaan miettiä ja arvioida, millaisen viitekehyksen ja teoriaperustan sosiaalipedagogiikka voisi antaa opetussuunnitelmien kehittämistyöhön.

Liite

Suomen sosiaalipedagoginen seura, hallitus 2012

Eeva Timonen-Kallio (Salo), puheenjohtaja, Arto Kallioniemi (Helsinki), varapuheenjohtaja, Elina Nivala (Pirkkala), taloudenhoitaja, Leena Nietosvuori (Lahti), toimitussihteeri, Irmeli Norokorpi (Helsinki), sihteeri, Arla Cederberg (Helsinki), Elina Ikonen (Helsinki), opiskelijavas-
taava, Anna-Riitta Mäkitalo, tiedotus ja viestintä (Helsinki), Carolina Silin (Turku), Anna Backman (Lappeenranta), Sari Miettinen (Mikkeli), Lenita Kumpulainen (Pori) ja Sanna Ryytänen (Helsinki).

Sosiaalipedagoginen aikakauskirja, toimituskunta

päätoimittaja professori Juha Hämäläinen, toimitussihteeri Leena Nietosvuori (FL) sekä yliopistonlehtori Elina Nivala (YTT) ja jatko-opiskelija Elina Ikonen (YTM).

Sosiaalipedagogiikan päivät

1997 Suomen sosiaalipedagoginen seura perustetaan Porin kaupungin-
talolla
1998 Tampere, pääpuhujana sosiokulttuurisen innostamisen guru Ander
Egg
1999 Sosiaalipedagogiikan päivät, Turku
2000 Ei pidetty valtakunnallisia päiviä
2001 Yhteisöllisyys yksilöityvässä elämänmuodossa – sosiaalipedago-
giikan haasteita Suomessa ja lähialueilla, Kuopio
2002 Moniammatillinen työ ja sosiaalipedagogiikan mahdollisuudet,
Helsinki
2003 Arkilähtöinen lapsi-, nuoriso ja perhetyö, Hämeenlinna
2004 Kouluttajatapaaminen, Pori
2005 NUFS-seminaari Urban socialpedagogik, Helsinki
2006 Ei pidetty valtakunnallisia päiviä.
2007 Sosiaalipedagogiikan vakiintuminen ja vahvistuminen Suomessa
– Seuran 10-vuotisjuhlaseminaari, Turku
2008 Yhteisö – ihanteita ja elävää elämää, Tampere
2009 Elämykselliset, luovat ja toiminnalliset työmenetelmät sosiaalipe-
dagogiikassa, Lahti
2010 Sosiaalipedagogiikan päivät 2010 – Nuoret toimijoina, Kuopio
2011 NUFS-seminaari Det sociala i socialpedagogiken, Helsinki;
Sosiaalipedagogiikan koulutus Suomessa – keskustelutilaisuus, Helsinki;
Opiskelijatapaaminen, Itä-Suomen yliopisto, Kuopion kampus
2012 Sosiaalipedagogiikan päivät 2012 – tarkastelussa aktiivinen kan-
salaisuus, Lappeenranta

Sosiaalipedagoginen studia generalia -luentosarja

2007 Monikulttuurisuus – haaste kasvatukselle, Helsinki (65 osallistujaa); Nuorten osallisuus, Kuopio (40); Sosiaalipedagogiikka ja sosiaalisuus varhaiskasvatuksessa, Tampere (50) ja Nuorten kohtaamisen moninaiset tavat, Pori (30)

Sosiaalipedagogiikan illat

2008 Sosiaalipedagoginen osaaminen (60), Lahti, Hämeenlinna (keskustelupienryhmä)

2009 Tulla näkyväksi – luovat ratkaisut sosiaalipedagogisessa lähestymistavassa, Pori (60); Sosiaalipedagogiset toimintamuodot kouluyhteisöä ja osallisuutta vahvistamassa, Turku (15); Sosiaalipedagogiikka sosiaalisen ja pedagogisen uutena asiantuntijuutena, Helsinki (37); Osallistuminen sosiaalipedagogiikan periaatteena, esimerkkinä sosiaalipedagoginen hevostoiminta, Pieksämäki (40)

2010 Sosiokulttuurisen innostamisen käytäntöjä kehittämässä, Oulu (58); Kestävä kehitys globaalin ajan hyvinvointiyhteiskunnan haasteena, Helsinki (40)

2011 Tukea perheille – uusia avauksia vanhoilla aatteilla, Lapua (50); Luottamus peruskoulussa, Helsinki (50)

2012 Sosiaalipedagogisia näkökulmia yhteiskunnalliseen eriarvoisuuteen ja eriytymiseen (30), Lappeenranta; Sosionomi ja yhteisöpedagogiopiskelijatapaaminen Turun AMK ja Yrkehögskolan Novia (25), Turku